

در سرزمینی نه چندان دور،
شوالیه‌ی کوچک و شجاعی که آفرد
نام داشت با مادرش، بانو سوزان، در کلبه‌ای
کوچک زندگی می‌کرد.

آن‌ها زندگی فقیرانه‌ای داشتند.

مادر شوالیه‌ی کوچک هر روز خیلی
کار می‌کرد و بزرگ‌ترین قلعه‌ی آن سرزمین،
قلعه‌ی عالی‌جناب هنری و تبارِ ثروتمند
و مشهور را تمیز می‌کرد.

چون آلفرد یک شوالیه‌ی کوچک بود
و نمی‌توانست درخانه تنها بماند،
همیشه بعد از مدرسه، به قلعه‌ی
عالیجناب هنری می‌رفت و وقتی
مادرش داشت قلعه را تمیز می‌کرد
و برق می‌انداخت، عالیجناب هنری
از او مراقبت می‌کرد.

